

2022.augusztusában pár kolléga visszalépése miatt én is pályázhattam egy Erasmus+ -os továbbképzésre, amelynek a keretén belül egy 6 napos kurzuson voltam Firenzében. A tanfolyam témája a konfliktuskezelés, érzelmi intelligencia fejlesztés, iskolai zaklatás és mindfulness volt. Azért választottam ezt a témát, mert szeretnék minél többet hallani az iskolai bullyingról és szeretnék megismerni új megközelítéseket, mert minden egyes óra légköre hozzájárul ahhoz, hogyan érzik magukat a diákok az iskola falai között és minden tanárnak ébernek kell lenni, hogy megvédhesse diákjait az esetleges agressziótól. Sokat foglalkozom ezzel a témával, végeztem már hasonló képzést és megoldásfókuszú coachként próbáltam már alkalmazni is és a jövőben is tervem, hogy tudásommal segítem a tanári-, illetve diák csoportokat.

A kurzuson foglalkoztunk azzal, mennyire fontos először is az, hogy magunkat ismerjük jól, milyenek vagyunk, mi okoz örömet, mi hoz ki a sodrunkból és milyen stratégiáink vannak a stresszel való megküzdésre, ami ér minket. Mert ha magunkat nem ismerjük jól, nem elemezzük rendszeresen, akkor újra és újra belefutunk ugyanazokba a konfliktusokba, amiket nem tudunk megoldani. Beszélgettünk arról, hogyan lehet orientálni a diákokat arra, hogy felfedezzék mi okoz nekik örömet a mindennapokban és hogyan lehet a pozitív dolgok felé irányítani a figyelmüket. Talán ez a része a kurzusnak volt számomra a legmaradandóbb.

A képzés a címben említett összes témának csak elméleti háttérét taglalta, azt is meglehetősen alap szinten, felszínesen. Azt vártam, hogy több gyakorlati tudást szerzek, és megtapasztalom a különböző módszereket, amiből csak válogatnom kell majd az egyes helyzetekre alkalmazva és megerősödnek az eddigi ismereteim is. A képző úgy tűnt, mintha nem teljesen az ő témája lenne, amit tanítania kell.

A fent említett okok miatt, így kétségkívül a legerősebb hatást, ismereteket a csoporttársaimmal folytatott beszélgetések adták és az a közös munka, amit mi tettünk bele az órákba, vagy amiket nem formális keretek között szereztünk. Mivel a kurzus angol nyelvű volt, sokat fejlődött az angol tudásom, aminek nagyon örülök, mert ez is cél volt. Részt vettünk idegenvezetésen, így firenzei ismeretim is bővültek. Sokat megtudtam a különböző országok oktatási helyzetéről. Sajnálom, hogy a kurzus maga nem volt elég magas színvonalú ahhoz, hogy sokat profitáljak belőle. Ez is azt tükrözi számomra, hogy mi, magyar tanárok, -legalább is a fiatalabb generáció-, magasan képzetek vagyunk. Ez jó hír. Ezen felül Olaszországban mindig hatalmas öröm lenni. Köszönök minden segítséget, hogy ez megvalósult!

2022.augusztus 19.

Hadrik Zita